

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 477 יום ה' 11 בדצמבר 2008

השבוע בגיליון

הנחיה: פטור מניכוי במקור בגין תשלומי דיבידנד // תזכיר הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה.
פקיד השומה באופסייד.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

מ"ה – מחיקת שומות על הסף בהעדר הנמקה // מ"ה – גידול הון בשל כספים לא מדווחים בחו"ל // מע"מ – זכות שימוע ועיכוב ביצוע גביית קנס.

לידיעת החייבים בצפת !!! // הורשעו בשיבוש מהלכי משפט // גם תקציב הנשיא יקוצץ // קרן לשיפוץ בתי מלון וצימרים // ישראל מצטרפת למאבק בשוחד.

עדכונים מהשטח

הנחיה: פטור מניכוי במקור בגין תשלומי דיבידנד

◆ הנחיה זו באה כחלק מניצול הזדמנות שראו הנישומים לפיה ניתן היה לנצל חלק מההפסדים שנוצרו להם משוק ההון על מנת למשוך דיבידנד בין חברות ולהימנע מתשלום המס בגינו, זאת על ידי קיזוז הפסדים ממימוש ניירות ערך לפי סעיף 92(א)(4)(ב) לפקודה.

◆ ביום 10.12.08, יצא תיקון למכתבו של רו"ח אהרון אליהו, לפיו קיים עדכון לשאלתא 413, כך שהתוספה האפשרות להוסיף על גבי אישור מס במקור משירותים ונכסים באופן ממוחשב, את הכתובית "תקף עבור דיבידנד" גם עבור יחידים ומנהלי חברות.

◆ לנוחיותכם, רצ"ב קישוריות למסמכים הנ"ל, כפי שפורסמו באתר לשכת רואי החשבון בישראל:

[למכתבו של אהרון אליהו לחץ כאן](#)

[למכתבו של עופר מנירב לחץ כאן](#)

[לתיקון למכתבו של אהרון אליהו מתאריך 10.12.2008](#)

◆ ביום 9.12.2008 הוציא רו"ח אהרון אליהו, סמנכ"ל בכיר לשומה וביקורת ברשות המסים הנחיה לפקיד השומה בדבר מתן פטור מניכוי במקור בגין תשלומי דיבידנד מחברה ליחיד. הנחיה זו, שבאה לאחר פניות רבות מצד חברות ומייצגים, וכן פנייתו של רו"ח עופר מנירב, לקבלת פטור מניכוי במקור מתשלומי דיבידנד לבעלי מניות להם ישנם הפסדים ממימוש ניירות ערך בשוק ההון, מאפשרת לפקיד השומה לתת אישור על פטור כאמור כבר עכשיו, ולא לחכות עד למועד הגשת הדוח השנתי, שרק אז יקוזזו ההכנסות מדיבידנד כנגד הפסדי ההון.

לפי האמור בהנחיה, פקיד השומה יאפשרו מתן אישור על פטור מניכוי במקור בהתקיים שני תנאים:

א. לבעל השליטה מקבל הדיבידנד, מתנהל תיק פעיל במשרד השומה ומתקיימים בו התנאים המזכרים בהפקת אישור פטור מניכוי במקור משירותים ונכסים.

ב. לחברה משלמת הדיבידנד קיים תיק פעיל ומתקיימים בה התנאים המזכרים בהפקת אישור פטור מניכוי מס במקור משירותים ונכסים.

תזכיר הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה

3. הורדת המס על דיבידנד שמקבלת חברה ישראלית מחברה זרה לשיעור של 5% בלבד (במקום 25%). נקבע כהוראת שעה לשנת 2009.
4. הארכת תוקף זיכוי המס שניתן לשדרות ולעוטף עזה.

◆ יצוין, כי סעיפים 1 ו-4 הם יישום ההחלטה האחרונה של משרד האוצר בדבר תוכנית ההצאה בעקבות המשבר - בכל הנוגע למסים.

◆ ביום 3.12.08 פרסם משרד האוצר [תזכיר הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה](#). עפ"י התזכיר, הצעת החוק לתיקון הפקודה תכלול ארבעה סעיפים עיקריים:

1. מתן פטור לתושב חוץ על ריבית מאג"ח קונצרני.
2. תיקונים סמנטיים של סעיף 97(ב) לפקודה הדנים בפטורים מרווח הון לנכסים שרכש תושב חוץ בין השנים 2003-2008.

פקיד השומה באופסייד

נדב הכהן, רו"ח

רוז'נסקי, הליפי, מאירי ושות' רואי חשבון

שלהם, תוך כדי מימוש הפסדי הון הניתנים לקיזוז בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה.

◆ על פי השמועה, שוקלת רשות המסים בישראל אפשרות לתקוף את הפעולות הללו, בחסות הוראות סעיף 86 לפקודת מס הכנסה, באמתלה שמדובר בהפחתת מס בלתי נאותה.

◆ אין בכוונתנו לייעץ לקוראים כיצד לכלכל את מעשיהם, כדי להתגונן מאימת הסעיף האמור, אך מצאנו לנכון לפנות לבכירי רשות המסים בישראל בבקשה לשקול היטב את מעשיהם.

◆ מלבד "האופסייד הרעיוני", עליו הצבענו בתחילת הרשימה, נתכבד להציג בפניהם נימוקים אלו:

1. בסעיף 6 לחוק התיאומים בשל אינפלציה (שבוטל בפועל החל משנת המס 2006 אך שימש שנים לא מעטות כמכשיר מיסוי עיקרי להכנסות מניירות ערך סחירים) ניתנה בעקיפין לגיימצייה לעסקות בניירות ערך סחירים, עם צדדים קשורים, ובלבד שנעשו בהתאם לשווי השוק.

2. בתיקון 132 לפקודת מס הכנסה (שתוקפו מיום 1.1.2003 ואילך), הוחל בין היתר מס רווח הון על ניירות ערך סחירים, המוחזקים על ידי יחידים שהינם תושבי ישראל, וזאת על בסיס למחירם המקורי (לצרכי מס), שנקבע כפונקציה של שווי השוק שלהם בשלהי חודש דצמבר 2002. באותו תיקון, ניתנה לגיימצייה מלאה לעסקות בניירות ערך שנעשו לפני היום הקובע מחוץ לבורסה, בין צדדים קשורים, ובלבד שנעשו בהתאם לשווי השוק של ניירות הערך (במקרים מסוימים ניתנה לגיימצייה אף לעסקות שנעשו בתום לב במחירים גבוהים יותר).

3. בכמה פסקי דין (ראה ע"א 9412/03 וכן ע"א 7414/02 בענין עמי חזן ואחרים, וגם ע"א 7414/02 בענין אולשבניצקי פישר בע"מ קבע בית המשפט העליון שאין פסול לצרכי מס ברכישות משותפות, שנעשו עם צדדים קשורים, ובלבד שהצד "הנהנה" מימן באופן מלא את חלקו היחסי.

◆ לאור כל אלו אנו רוצים להאמין כי פקידי השומה לא יפשפשו יתר על המידה במעשי הנישומים (שנעשו בהתאם לשווי השוק), מה גם שעה שלטעמנו קיזוז הפסדים איננו נופל, מלכתחילה, בגדר הפחתת מס בלתי נאותה.

◆ שמעון היה בעל מניות מהותי בחברה ישראלית (להלן: "החברה הפעילה"), שניירות הערך שלה רשומים למסחר בבורסה לניירות ערך בתל-אביב.

◆ שווי חבילת המניות שבבעלותו, ביום 30.12.2002, הסתכם בסכום של 100 מיליוני ש"ח. מחצית מכמות המניות בחברה הפעילה (להלן; "המחצית הראשונה"), שהיתה בבעלותו של שמעון ביום 30.12.2002, נרכשה לפני שניירות הערך נרשמו למסחר (ועל כן אין חל עליה פטור ממס רווחי הון). יתרת המניות (להלן; "המחצית השנייה") נרכשה על ידי שמעון, במחירי השוק, לאחר מכן. מאז ועד ליום 30.12.2002 תפח שווי השוק של המניות בחברה הפעילה כהנה וכהנה.

◆ ביום 31.12.2002 החליט שמעון לעשות מעשה ולמכור את כל מניותיו בחברה הפעילה, בהתאם לשווי השוק שלהן, לחברת החזקות בבעלותו המלאה (להלן: "חברת החזקות").

◆ כדי להימנע מעלויות מימון כבדות בחברת החזקות, הסכים שמעון לדחות את קבלת התמורה בפועל, ונתן לחברת החזקות הלוואת בעלים ארוכת טווח וצמודה למדד, שאינה נושאת ריבית, האמורה להיפרע בעיקר מתוך תקבולי הדיבידנד, שתקבל חברת החזקות מהחברה הפעילה בעתיד.

◆ בתרחיש שכזה (שאין להוציא מכלל אפשרות שאכן קרה) ניצב פקיד השומה בפני דילמה: (*) אם יתעלם מהעסקה ויטען כי הפעולה מביאה להפחתת מס בלתי נאותה (אי תשלום מס בעתיד, על הדיבידנדים שתקבל חברת החזקות מהחברה הפעילה) - ספק אם יוכל לגבות מס על רווח ההון המהותי, המיוחס למחצית הראשונה. (*) אם יטיל מס על רווח ההון המהותי, המיוחס למחצית הראשונה, ספק אם יוכל לטעון כי ניתן להתעלם ממכירת המחצית השנייה לחברת החזקות.

◆ אנו מתקשים לגלות אמפטיה לייסוריו הוירטואליים של פקיד השומה ונחזור ונעיר כי לטעמנו יש מקום להפעיל אמצעים אנטי-תכנוניים, אם בכלל, אך ורק בנסיבות חריגות וקיצוניות במיוחד (כאשר מדובר בעסקאות בדויות או מלאכותיות).

◆ ראינו צורך לחזור ולעסוק בנושא, שכן בימים אלו מרבית בעלי שליטה למכור לתאגידים שבבעלותם ניירות ערך, בהתאם לשווי השוק

מחיקת שומות על הסף בהעדר הנמקה בשא 11300/08 עמה 1136/07 הסתדרות המורים בישראל נ' פ"ש ת"א 5

מעסיקים. ככל שניתן לראות באי ההפניה אל מעשי החקיקה מטילי המסים האמורים, שאינם מס הכנסה, כפגם בהנמקה, הרי שזהו פגם שלא הסב למערערת כל נזק. המערערת נימקה את התנגדותה להטלת מסים אילו בסעיף 9 להודעה המפרשת את נימוקי הערעור, מתוך הבנה למקורם ולסיבת החיוב בהם. לא יכול להתקבל על הדעת, כי המערערת לא הבינה מדוע חויבה במס שכר ומס מעסיקים למקרא נימוקי הצו האמורים.

◆ אין בידי ביהמ"ש לקבל את עמדת המשיב, כי בשל לשון סעיף 158א(ב) לפקודה, אין כל סנקציה בקשר עם העדרו של פירוט מספק או הנמקה ראויה. משקבע המחוקק חובת הנמקה, אין קביעה זו בבחינת דרישה "קוסמטית". חובת ההנמקה הינה מהותית. העדרה של הנמקה מספקת יכולה במקרים מסוימים להביא לידי איון הצו כולו. אין הכרח כי בשל כך תפגע הקופה הציבורית ויתכן כי איזון נכון יהא להשיב את השומה לידי המשיב על מנת שזה ינמק אותה כדבעי ויאפשר לנישום להיערך בהתאם. עם זאת, אין לשלול אפשרות של בטלות צו חסר הנמקה, צו המעמיד את הנישום הסביר בפני אי הבנה מוחלטת באשר לסיבת החיוב במס או אופן בניית השומה וכיוצא בזה.

◆ ביהמ"ש לא מצא, כי ההנמקה פגומה כדי כך המצדיקה בטלות החיוב במסים האמורים. הקביעה העובדתית של המשיב בדבר היות המערערת "מעביד" בקשר עם התשלומים מושאי הערעור, משפעלת (activates) את החיוב במסים המופיעים בצו. ההפניה או העדר ההפניה אל מעשי החקיקה הרלבנטיים, הם בבחינת טיעון משפטי חסר אשר נקבע לא אחת, כי הצדדים לערעור מס יכולים להוסיף על החסר במסגרת הליכי הערעור ובלבד שניתנה לצד שכנגד ההזדמנות לטעון ולהגיב בקשר לכך. כאמור, המערערת טענה גם טענה בקשר לחיובה במס שכר ומס מעסיקים ועמידתה על קבלת הערעור בקשר עם מסים אילו מהטעם של חוסר בהנמקה, אינה יכולה להתקבל.

תוצאה:

◆ הבקשה נדחת.

ניתן ביום 2.12.08

ב"כ המערערת: ג. אגרון, עו"ד, ט. בשיר, עו"ד.
ב"כ המשיב: א. בורשטיין- מוזס, עו"ד.

◆ המערערת מבקשת למחוק על הסף ולבטל חלק מהשומות נשוא ערעור המס שבהליך העיקרי, המתייחס לחיובה במס שכר ובמס מעסיקים. כך משום שהצו שקבע את החיובים האמורים, לא כלל הנמקה לטעמה. בכך, טוענת המבקשת, סטה המשיב מחובת ההנמקה המנהלית בכלל ובפרט מהחובה המצויה בסעיף 158 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן – "הפקודה").

◆ המערערת טוענת, כי המשיב ביקש לחייב אותה בחוב ניכויים בשל אי ניכוי במקור ממה שהמשיב קבע כמשכורת ו"על הדרך" הוסיף חיוב במס שכר ומס מעסיקים, בלא כל הנמקה. מדובר בהטלת מס מכוח מעשי חקיקה אחרים מן הפקודה (מס שכר מכוח חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 ומס מעסיקים מכוח חוק מס מעסיקים, התשל"ה-1975 – עד ביטולו), דהיינו הטלת חבות מס מהותית אגב אורחה, בשעה שמוטלת חבות מס טכנית במהותה, שהיא חבות המס בגין הניכוי במקור, כך המבקשת. כשל זה חמור בעיני המבקשת וגורר לטעמה את הצורך בביטול חבויות המס, הן מס השכר והן מס המעסיקים.

◆ המשיב טוען, כי העדר הפירוט בהנמקתו, אינו יכול שיאיין את שומת מס השכר ומס המעסיקים. סעיף 158א(ב) לפקודה הקובע את חובת ההנמקה, אינו כולל סנקציה כלפי פקיד השומה אם לא קיים את הוראותיו באופן מספק. זאת לעומת הוראות אחרות שבפקודה הקובעות סנקציות למשל כבסעיף 152(ג) אם לא הופעלה סמכות פקיד השומה במועד. סעיף 159(א) "מרפא" שומה שנפל בה פגם או השמטה שאינה מהותית. אף פגם שברשלנות, לא גורר בהכרח בטלות המעשה המנהלי, קרי השומה, ויש לבחון את חומרת הפגם, אם ההחלטה עשויה היתה להיות שונה אלמלא הפגם, אם הפגם גרם נזק או עוול וכן יש לשקול את האינטרס הציבורי הכולל באשר לתוצאות ביטול המעשה המנהלי בשל הפגם. בחינה על פי אמות מידה אילו, כך המשיב, מעלה כי אין לקבל את בקשת המערערת.

בימ"ש המחוזית ת"א - כב' הש' מ. אלטוביה:

◆ אין בידי ביהמ"ש לקבל את עמדת המערערת. הצו שהוצא לה ביום 8.3.2007 מציין במפורש כי המסים החלים עליה, בשנות המס שבערעור, הם מס הכנסה, מס שכר ומס מעסיקים, תוך ציון סכומי המס תחת כל פריט ופריט.

הנמקת המשיב בדבר ראית המערערת כ"מעביד", הגם שמוקדה לצרך הבהרת החיוב במס הכנסה, מקפלת בחובה את סיבת החיוב במס שכר ומס

סכומים נכבדים אלו הועברו ארצה והם שגרמו לגידול בהונו.

יצא מכך שלמרות שבית המשפט האמין למערער שהרוויח את הכספים הללו בחו"ל, לא האמין שהביאם לארץ ולכן העובדה שהרוויח בחו"ל לא עזרה לו להסביר לגידול ההון בארץ.

ובלשון כבי' השופט "לאור האמור, נראה כי אף אם אאמץ את גרסת המערער כי הועסק והשתכר בארה"ב, אין באפשרותו לנקוב בסכומים אותם השתכר בפועל ואין בידו כל "בדל ראיה" כי סכומים אלו, כולם או חלקם, אכן הועברו ארצה והם ששימשו לגידול בהונו בישראל".

בשעה בה למשיב מידע על נכסי ילדיו של הנישום, ולמשיב בסיס להניח, כי מקור הון ילדי הנישום בנישום, אזי על הנישום לספק הסברים לכך. זאת למרות שהילדים מעל גיל 18 ולכאורה ברשות עצמם.

◆ ביהמ"ש מוסיף וקובע באשר למהימנות דברי המערער כך: "הכנסות המערער על פי דיווחיו הם כשליש מהכנסות שדיווח עליהן בחו"ל לרשויות שם, מעיסוק דומה או קרוב. המערער עצמו מאשר כי לא כל הכנסותיו שם דווחו. דבר זה מלמדנו שניים, האחד – יש בכך לחזק את חוסר הסבירות שבהכנסות להן טוען המערער בישראל וכן- הואיל והמערער מודה כי לא דיווח על מלא הכנסותיו בארה"ב, מי יתקע כף לידנו ויאשר כי לא כך נהג מול המשיב".

כל אילו מובילים למסקנה, כי על אף התהיות בקשר עם אופן בניית השומה, פעל המשיב באופן שבית משפט אינו מוצא מקום להתערב בשיקול דעת המשיב בהעדר נתונים לסתור ובהיות התוצאה השומתית לא בלתי סבירה.

יש טעם לפגם בשומה למיטב השפיטה המבוססת אך על הפרשי הון בלתי מוסברים הנובעים מהשוואת הונו של נישום בשתי נקודות זמן המצויות בקצותיה של תקופה כה ממושכת, אולם כל עוד המחוקק לא אמר דברו בעניין זה, ידיו של בית המשפט כבולות. טעם לפגם יש אמנם בעריכת שומה המבוססת על הצהרות הון המוגשות בפערי זמן שכאלה, אך פגם של ממש לא עלה בידיו של המערער להוכיח.

עם זאת, מכלול נסיבות הערער ובשם אותה תחושת הצדק שבסיסה קביעת ביהמ"ש העליון בעניין חנני, הלך בית המשפט הנכבד בשביל שהלך בו המשיב שעה שלפנים משורת הדין היה נכון לקבל הסבר לגידול בגובה 200,000 ₪ והגדיל סכום זה לסך של 440,000 ₪.

תוצאה:

◆ הערער התקבל בחלקו.

ניתן ביום: 04.12.08.

ב"כ המערער: עו"ד י. רומנו.

ב"כ המשיב: עו"ד א. ליס.

גידול הון בשל כספים לא מדווחים בחו"ל

עמ"ה 1083/01 מגנזי שלום נ' פ"ש ת"א 4

◆ שנות המס שבערער הינן 1995-1997 במהלכן עסק המערער בארגון קבוצות מהמרים למלונות בחו"ל המפעילים בתי קזינו.

מההשוואות אשר ערך המשיב בין שתי הצהרות הון של המערער, מיום 31.3.83 ומיום 31.12.97, התגלה לדבריו הפרש הון בלתי מוסבר בסך 623,911 ₪. המשיב שם את המערער לפי מיטב שפיטתו ואת כל גידול ההון אשר נצבר במהלך תקופת הזמן הארוכה, בת כ-15 שנים, ייחס לשנות המס "הפתוחות", הן השנים שבערער. בשלהי שנת 1989 העתיק המערער את מקום מושבו לחו"ל, שם עבד לפרנסתו כנציג בעלי ספינות הימורים. בשנת 1993, מטעמים רפואיים, נאלץ המערער להפסיק את עבודתו זו ושב ארצה. לטענתו, הגידול בהונו נובע מהשתכרותו בארה"ב בשנים אלו.

◆ לטענת המערער אין מחלוקת, כי לו היה בידו להוכיח את היקפי הכספים אותם השתכר, היה בכך כדי להסביר את הפרשי ההון. לטענתו, בנסיבות העניין, היינו ניהול הדיון שנים ארוכות לאחר שובו ארצה, יש בראיות אותם הביא בפני המשפט כדי ללמד על רמת השתכרותו בשנים בהם שהה מעבר לים, וממילא יש בכך כדי לנמק את הגידול בהונו. לדבריו, עם סיום הליכי בוררות אותם ניהל כנגד מעסיקיו באשר לתשלום שכר עבודתו, קיבל המערער בשנת 1994, 250,000 \$ ובסך הכל השתכר החל משנת 1990 כ-400,000 \$. עוד טוען המערער כי מתבקש בית המשפט להתחשב בנסיבות הערער, בהן משך הזמן שחלף בין הצהרות ההון ארוך מאוד, ולייחס חלק מהגידול בהון לשנים "הסגורות".

◆ לטענת המשיב, תחת המצאת מסמכים רשמיים ממעסיקיו ומרשויות המס בארה"ב, אשר יבססו את גרסתו, הסתפק המערער במתן גרסה לפיה התשלומים שולמו לו במזומן ללא כל תעוד. אין בידו כמו גם בידי בית המשפט, כל נתון שיש בו כדי לאשר את גרסתו של המערער ולשנות משומתו. לבסוף מתייחס המשיב לטענתו הנוספת של המערער ומדגיש, כי פעולתו בייחוס גידול בהון לשנים "הפתוחות" נעשתה על פי ההלכה שנקבעה בהלכת וטורי.

בימ"ש המחוזי בת"א, כב' הש' מ. אלטוביה:

◆ לענין משך השנים הארוך שעבר מאז הצהרת ההון הראשונה, קובע כבוד השופט, כי נטל הראיה פוחת והולך ככל שחולפות השנים.

בית המשפט אכן משתכנע, כי די במכלול הראיות אותם הציג המערער, חרף משקלן, כדי לסבר את האוזן בטענתו, כי בשנות שהותו בארה"ב השתכר, או למצער, אף אם לא שולם לו מלוא שכרו בעת עבודתו, היה אמור להשתכר, סכומי כסף נכבדים בעת שהותו בארה"ב. עם זאת, אומר בית המשפט, ובניגוד גמור לטענתו זאת, המערער לא הציג כל ראיה או "בדל ראיה" ממנה ניתן יהיה ללמוד, כי

בחינת הוראות חוק מע"מ והפסיקה שפרשה אותן, לא מניחה מקום לטענה שעומדת לנישום זכות שימוע, זולת זו שבמסגרת ההשגה. ס' 62 מונה במפורש סעיפים שלגביהם תינתן זכות השימוע. בין סעיפים אלו לא מצויים סעיף 77א או סעיף 95 לחוק. מכאן, ניתן ללמוד מהחוק ישירות, כי אין הוא מעמיד זכות שימוע בגדר סעיפים אלו.

מסעיף 82(א) לחוק מע"מ ניתן ללמוד, כי הדרך לחלוק על שומה היא באמצעות השגה ולא נקבע כי יש מקום לשימוע, טרם עריכת השומה. ניתן להסיק מכך שהמועד להעלות טענות החולקות על השקפת פקיד השומה הוא לראשונה בגדר ההשגה. סעיף 77 א (ד), מוסיף, כי "על החלטת המנהל לפי סעיפים קטנים (א) עד (ג), ניתן לערער על פי סעיף 83 כאילו הייתה החלטה בהשגה, תוך 60 ימים מיום שנמסרה ההודעה".

המסקנה שניתן לדלות מלשון חוק מע"מ היא, שמכלול הוראותיו אינו מאפשר את המסקנה שמבקש המערער להסיק מהסיפא של סעיף 77א.

על פי הפסיקה, זכות הטיעון מוגשמת בפועל **בהליך ההשגה עצמו** והיא מתממשת באמצעות הבעת טענות בכתב. בית משפט העליון פסק, כי בחוק מע"מ אין הוראות בדבר שמיעה בפני המנהל, וחובתו של המנהל אינה אלא לדון בהשגה ולהחליט בה. דיון זה אינו חייב להתנהל בנוכחות המשיג ואף לא על פי טיעונים בעל פה. כדי שהמערער לא יהא מקופח בהבאת ראיות, נקבע שבהליכי הערעור יהא המערער רשאי להביא ראיות ובית המשפט בערעור אכן קובע ממצאים עובדתיים על פי ראיות שהובאו בפניו על ידי שני הצדדים (פס"ד מ.א.ל.ר.ז., סעיף 20, ע"א 428/82 אל-דין נ' מנהל מס ערד מוסף, פ"ד מא(3) 339, 341, ע"א 734/86 מנהל מס ערד מוסף נ' שהינו, פ"ד מג(3), 566, 571, ור' גם י. פוטשבוזקי, חוק מס ערד מוסף (2001) 497). בעניין דנן, מועלית הטענה בדבר אי מתן זכות שימוע בשלב המוקדם להליך ההשגה, דהיינו, בשלב קבלת ההחלטה שעליה נסובה ההשגה. ברם, משנקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי הזכות בהליך זה מתממשת בהשגה, ולו על דרך הטענות בכתב, נופלות גם הטענות לגבי אי מתן זכות שימוע בשלבים קודמים של ההליך.

תוצאה:

♦ הבקשה נדחתה.

ניתן ביום 8.12.2008.

ב"כ המבקש: עו"ד ד. קמחין ועו"ד א. גורמן.
ב"כ המשיב: עו"ד ר. כהן.

מע"מ - זכות שימוע ועיכוב ביצוע גביית קנס ע"ש 326/08 יצחק לוי נ' מנהל מע"מ ירושלים

♦ המבקש ניהל עסק קמעונאי של רהיטים. על המבקש הוטל קנס לפי ס' 95 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ" או "החוק"), בעקבות פסילת ספריו לשנים 2002-2003.

הקנס אשר הוטל על המבקש הינו בסך של 44,177 ₪ (1% מכלל העסקאות). בגין שומה זו הגיש המבקש השגה, אותה דחה המשיב, ועל כך הגיש המבקש את הערעור דנן, שבגדרו העלה בקשה לעיכוב ביצוע גביית הקנס.

ספרי המבקש נפסלו לאחר חקירת עובד שפוטר מחברה אחרת, ממנה למד המשיב, כי המבקש רכש רהיטים מאותה חברה בסכומים ניכרים, והעלים קניות בסך של 1,614,892 ₪.

בימ"ש המחוזי בירושלים – כ' הש' מ. מזרחי:

♦ ס' 95 לחוק מע"מ קובע את סמכותו של בית המשפט המחוזי לבחון בערעור את החלטת מנהל מע"מ בעניין הקנס ואת ההצדקה לדחות את תשלום הקנס. נקודת המוצא קבועה בס' 95 (ג), אשר לפיו, הגשת ערעור או ערר אינה דוחה את תשלום הקנס, אלא אם החליט בית המשפט אחרת. הוראה זו דומה בניסוחה לתקנה 466 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, הקובעת את הכלל לפיו "הגשת ערעור לא תעכב את ביצוע ההחלטה שעליה מערערים".

כפי שצוין בע"ש 3053/04 עליאן מוחמד מ' מנהל מס ערד מוסף ירושלים (מיסים), לכלל האמור קיים חריג שקיומו נבחן על פי מספר תנאים מצטברים. התנאי הראשון הוא סיכויי הזכייה בערעור והתנאי השני הוא סיכויי המשיב להיפרע מן המערער, אם וכאשר יזכה בערעור. בנוסף, בעת בחינת תנאים אלה, יש לשקול גם את השאלה באיזו מידה ייגרם נזק בלתי הפיך למערער אם יהא עליו לשלם את הקנס, הווה אומר, בחינת מאזן הנזקים או מאזן הנוחיות והאינטרסים של הצדדים והתוצאות שתגרמנה לכל אחד מהם כתוצאה מההחלטה (ראה ב"ש 978/89 שיכון עובדים בע"מ נ' מלובנציק ואח', פ"ד לח (4) 527, בע"מ 576, ע"ש 1121/02 ברמן צבי נ' מס ערד מוסף גוש דן, (מיסים), ע"ש 1052/02 גמליאל יחיאל נ' אגף המכס והמע"מ, (מיסים)).

אחת מטענות המבקש לעניין השימוע היא, כי ס' 77א מניח זכות שימוע, זאת על פי המילים "זולת אם שוכנע המנהל כי הייתה סיבה מספקת לאי רישום", המצויות בסיפא. לשיטתו, מאחר והוראת החוק מאפשרת לנישום לשכנע את המשיב כי "הייתה סיבה מספקת לאי הרישום", מתבקשת המסקנה, כי קיימת לנישום זכות שימוע, טרם פסילת ספריו.

קרן לשיפוץ בתי מלון וצימרים

עפ"י **הודעת משרד האוצר**, משרד התיירות ומשרד האוצר פרסמו מכרז לבחירת גוף מתאם לקרן הלוואות חדשה להשבחה ושדרוג של כ-1,500 חדרי מלון קיימים. מטרת הקרן הינה להשביח מלונות קיימים ולסייע לבעלי המלונות להחזיר לכשירות חדרי מלון שאינם משמשים כיום לאכסון מלונאי, במטרה להגדיל את מלאי חדרי המלון הקיים. במהלך שנת 2009 יפעל משרד התיירות להחזרת חדרי המלון לכשירות והם יתווספו למלאי הקיים של כ-45,000 חדרים. הגוף המתאם לקרן ההלוואות החדשה יהיה אמון על ביצוע הבדיקות הכלכליות וההנדסיות של מבקשי ההלוואות, וכן על ריכוז ועדת האשראי של הקרן, לכשתקום. כספי המדינה בקרן ימונפו על ידי בנק מסחרי שייבחר במכרז נפרד שיפורסם בקרוב על ידי החשב הכללי. הבנק הנבחר יהיה אחראי על תפעול הקרן וההלוואות שיינתנו. בעלי העסקים אשר יהיו מעוניינים להצטרף למסלול זה, יגישו בקשתם לבנק שייבחר במכרז, בצירוף תוכנית עסקית מפורטת וכן תוכניות הנדסיות ואדריכליות כלליות, ואלו ייבחנו בהתאם לקריטריונים שנקבעו.

ישראל מצטרפת למאבק בשוחד

שר המשפטים, **פרופ' דניאל פרידמן**, נענה להזמנה שקיבל מאת מזכ"ל OECD, ואישר את הצטרפותה של ישראל לקבוצת עבודה של OECD **למאבק בשוחד בעסקאות בינלאומיות**. זה שלב נוסף לקראת הצטרפות ישראל לארגון OECD. הזמנתה של ישראל להצטרף כחברה בקבוצת העבודה היא תוצאה של עבודה מאומצת של צוות בין-משרדי בהובלת היחידה להסכמים בינלאומיים במשרד המשפטים. קבוצת העבודה, הפועלת במסגרת OECD מורכבת מנציגי שלושים המדינות החברות בארגון, ו-7 מדינות נוספות שאינן חברות בארגון. תפקידה לפקח על יישומם של המסמכים המשפטיים של הארגון האוסרים על מתן שוחד לפקידים זרים במסגרת עסקאות סחר בינלאומיות, ובראשם האמנה למאבק בשוחד של פקידים זרים בעסקאות בינלאומיות, שישראל צפויה להצטרף אליה בהקדם. הזמנתה של ישראל להצטרף כחברה בקבוצת העבודה היא תוצאה של עבודה מאומצת של צוות בין-משרדי בהובלת היחידה להסכמים בינלאומיים במשרד המשפטים.

לידיעת החייבים בצפת !!!

עפ"י הודעת רשות המסים, במהלך חודש דצמבר יערוך **משרד השומה צפת**, מבצע משולב רחב היקף בישובים המצויים בתחום השיפוט של המשרד. המבצע ייערך במספר מועדים במהלך החודש ויכלול ביקורות ניהול ספרים, גביה מחייבים וטיפול מעמיק בסרבני הגשת דוחות ותשלומי ניכויים – אשר יוזמנו לחקירה. מטרת המבצע היא הגברת הנוכחות בשטח תוך שילוב מערכות של יחידות האכיפה השונות. בהנהלת משרד השומה בצפת קוראים לחייבים למהר ולהגיע למשרד כדי להסדיר את חובם ובכך להימנע מאי נעימויות הכרוכות בפעולות אכיפה ופעולות הוצאה לפועל.

הורשעו בשיבוש מהלכי משפט

ביהמ"ש המחוזי בת"א קיבל ביום 7.12.08 את ערעור המדינה והרשיע את **שריה עופר ואביטל למברסקי** בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, הדחה בחקירה והפרת הוראה חוקית, עבירות על חוק העונשין. זאת לאחר שבימ"ש השלום בת"א זיכה את הנאשמים מחמת הספק. התיק נוהל על ידי עורכי הדין **עילית פאלוך ואודי ויסבאום** מהמחלקה המשפטית **במס קניה ומע"מ ת"א**. כתב אישום שהוגש לבית משפט השלום בת"א, ייחס לנאשמים עבירות של שיבוש מהלכי משפט, הדחה בחקירה והפרת הוראה חוקית. בכתב האישום מגוללת מסכת אירועים המשתרעת על פני תקופה בת שבועיים ימים, במהלכה פעלו הנאשמים בדרכים ובצורות שונות במטרה לשבש מהלכי משפט ולהדיח למתן הודעות שקר תוך שימוש באמצעים פסולים - איומים, הפחדה והצעה למתן טובת הנאה, זאת בזמן שהנאשם עופר נחשד בעבירות של זיוף שוברי בלו על דלק והגשת דו"חות מע"מ מזויפים לרשויות המס יחד עם אדם בשם **שמשון נעמט**, המרצה כיום עונש מאסר ממושך גם בגין עבירות אלה. יצוין, כי בתיק העיקרי, הוגש זה מכבר לבימ"ש השלום בת"א (**כב' השופט ח. אפרתי**) כנגד שריה עופר ואח', כתב אישום בגין עבירות הזיוף עצמן ועבירות מס נוספות בהיקף כספי של כ-30 מליון ₪. התיק מצוי באמצע פרשת התביעה.

גם תקציב הנשיא יקוצץ

ביום 10.12.08 החליטה ועדת הכספים לקצץ כרבע מיליון שקל מתקציב לשכת הנשיא לשעבר לשנה זו. הלשכה נפתחה בראשית החודש. הוועדה החליטה לקצץ גם בתקציבי לשכות השרים האחרים.

העיתון המקצועי לענייני מסים

מס פהס מערכת ושיווק: רוך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.